

¹⁵Ha szerettek engem, megtartjátok az én parancsolataimat, ¹⁶én pedig kérni fogom az Atyát, és másik Pártfogót ad nektek, hogy veletek legyen mindörökké: ¹⁷az igazság Lelkét, akit a világ nem fogadhat be, mert nem látja őt, nem is ismeri; ti azonban ismeritek őt, mert nálatok lakik, sőt bennetek lesz. ¹⁸Nem hagylak titeket árván, eljövök hozzátok. ¹⁹Még egy kis idő, és a világ többé nem lát engem, de ti megláttok, mert én élek, és ti is élni fogtok. ²⁰Azon a napon megtudjátok, hogy én az Atyámban vagyok, ti énbennem, én pedig tibennetek. ²¹Aki elfogadja parancsolataimat, és megtartja azokat, az szeret engem, aki pedig szeret engem, azt szeretni fogja az én Atyám; én is szeretni fogom őt, és kijelentem neki magamat.

Kedves Testvéreim!

Híreket mondunk! Tegnap este, magyar idő szerint 9 óra 22 perckor sikeresen elstratolt két amerikai űrhajóssal a fedélzetén a SpaceX és a NASA közös rakétája, a Nemzetközi Űrállomás felé. 9 év után vitt újra az USA embereket a világűrbe.

Eredetileg csütörtökön indult volna a rakéta, de az időjárás miatt elhalasztották a startot, a következő lehetséges időpontra, a pünkösdi hétvége szombatjára.

Ahogy nagyobb fiamat, engem is gyermekkorom óta lenyűgöz a világűr, az űrutazás. Ennek nálam az oka Farkas Bertalan, akivel országjáró útjai során többször is találkozhattam személyesen Pápán, ahol az űrutazása előtt vadászpilótaként szolgált. Az első magyar űrhajós, éppen 40 éve, 1980. május 26-án indult a világűrbe. És milyen érdekes... ez a dátum éppen pünkösdhétfő volt.

Gondolom komoly számítások és körültekintő, gondos tervezés előzi meg, egy-egy űrhajó fellövését, de Pünkösöd kapcsán bennem egy furcsa érzés kavargoz ezzel kapcsolatban. Még egyszer mondom, lenyűgöz az űrhajózás, és azt is tudom, hogy nagyon komoly kutatások zajlanak, és a tudományban, sőt a hétköznapi életben is sokat profitál ezekből az ember. Ugyanakkor, mint ahogyan most is, úgy tűnik, hogy egyfajta (ki az erősebb, ki uralja a világűrt, és ezzel ki a leghatalmasabb) versengés zajlik. Az emberi tudást, az ember nagyságát hirdetik ezek az események, amikor az ember az ég felé tör. A maga korabeli csúcstechnika eszközeivel ez történt babel tornyának építésekor is: *Gyertek, építsünk magunknak várost és tornyot, amelynek teteje az égig érjen; és szerezzünk magunknak nevet.* Annak a próbálkozásnak a vége az lett, hogy Isten összezavarta a nyelveket. Az emberek egymás ellen fordultak, mert nem értettek egyet. Nem vagyok szakértő, de a híreket figyelve a világűr meghódítása kapcsán is valami nagyon hasonló bontakozik ki. Nem egyetértés, hanem versengés van, mintha visszatértek volna a hidegháború előtti idők. A nagy összefogással épült űrállomáson lyuk keletkezik, és egyből egymás hibáztatása, szándékos szabotázs kiáltása történik, és néhány hónapra rá, már külön utakon jár a két nagyhatalom, időközben kiderül, hogy Kína is bejelentkezett egy saját űrállomással a világűr meghódítására... És mindez a tudomány nevében...

Mindeközben Isten egy ezzel teljesen ellentétes irányú mozgást végez. Pünkösöd ünnepe ezt hirdeti.

Mai igénkben Jézus, még csak előre jelzi tanítványai számára: ¹⁶én pedig kérni fogom az Atyát, és másik **Pártfogót** ad nektek, hogy veletek legyen mindörökké: ¹⁷**az igazság Lelkét**, akit a világ nem fogadhat be, mert nem látja őt, nem is ismeri. Pünkösdkor, a Jézus feltámadását követő 50. napon, mindez be is következik. Mert eljön, megérkezik a pártfogó, ahogyan arról az oltár előtti igében is hallhattunk. Isten lejött, és nem csak lejött, hanem láthatóvá tette magát. Szélzúgás és tüzes lángnyelvek – mondjuk erre, de nem, az ő láthatósága azoknak az embereknek, a tanítványoknak az életében érhető tetten, akik részesültek belőle. Mert megváltozik az életük. Nem véletlenül gondolják róluk, hogy részesek. Mert, ahogyan egy részeg ember teljesen átalakul, úgy ők is teljesen átalakultak. Bátrak lettek, ki mertek állni 50 nappal azután, hogy Jézust keresztre feszítették, ott Jeruzsálemben, ugyanazoknak az embereknek a főpapoknak, és a nagytanács tagjainak a színe él, és bátra hirdetni, hogy Jézus feltámadt, él és uralkodik. Ez akár örültségnek, öngyilkos küldetésnek is nézhetnénk, ha nem tudnánk az előzményeket.

Jézus megígéri a Pártfogót, és a pártfogó – a paraklétosz – velük van. És nemhogy nem esik bántódásuk, hanem 3000 ember, 3000 hisz és megtér.

És Isten azóta is küldi a pártfogót, az igazság Lelkét, akiről Jézus azt mondja: „akit a világ nem fogadhat be, mert nem látja őt, nem is ismeri...”

Hol az Isten lelke ebben a világban? A világ nem fogadhatja be – mondja Jézus, *ti azonban ismeritek őt, mert nálatok lakik, sőt bennetek lesz* – mondja Jézus az akkori és a most élő tanítványainak is. Isten lelke ebben a világban azokon keresztül jelenik meg, akik kaptak ebből a lélekből. De kik kapnak? Mai igénkben Jézus ebben a kérdésben is eligazítást ad. Rövid szakaszunk keretében kétszeri is olvassuk:

¹⁵Ha szerettek engem, megtartjátok az én parancsolataimat, ¹⁶én pedig kérni fogom az Atyát, és másik **Pártfogót** ad nektek...

²¹*Aki elfogadja parancsolataimat, és megtartja azokat, az szeret engem, aki pedig szeret engem, azt szeretni fogja az én Atyám;*

A parancsolatok megtartása és a Jézus iránti szeretet, pusztán ennyi kell, ennyi kellene. Persze mindezekhez egy jóadag bizalom. Mert hogyan tudjuk megtartani a parancsolatokat és szeretni őt? Hát úgy, ha az egész életünket rá bizzuk, és bízunk abban, hogy ő utat mutat nekünk.

Ha a tanítványokra nézünk, akkor azt látjuk, hogy nekik is meg kellett ezt tanulni. Jézus keresztre feszítése után az első reakciójuk, hogy bezárkóznak, mert félnek. Később találkoznak a Feltámadottal, de még mindig félnek: *a zsidóktól való félelem miatt az ajtók zárva voltak, eljött Jézus, megállt középen...* De még a feltámadott Úr látványa, a vele való találkozás sem nyugtatja meg őket, hiszen tudjuk visszatértek Galileába halászni, és Jézus utánuk megy, és visszazavarja őket Jeruzsálembe, hogy ott várják a Lelket. Jézus utat mutat, és ha nem rá hallgatnak, hanem a saját fejük után mennek, akkor nincs Szentlélek, nincs pünkösöd, nincs egyház. De a tanítványok bíztak Jézusban, szerették őt, és meg is kapják a Pártfogót.

Térjünk vissza kicsit az úrutazáshoz. A mindennapi életben szinte mindenkinek a zsebében ott az ürtechnika. A telefonunkkal felnézünk az égre, rácsatlakozunk egyszerre három műhold jelére, ami bepozícionál minket. A GPS segítségével pedig útvonalat tervezünk, megtervezzük, hogy merre menjünk, látjuk a forgalmat, azt is, hogy mikor fogunk odaérni. Csodás technika, sokan használjuk, és általában megbízunk benne.

De akkor miért nem bízunk meg az Istenben, abban az Istenben, aki teremtője és fenntartója az egész univerzumnak, aki – ahogy Jézus születésénél is láthattuk – csillagokat képes irányítani. Miért nem bízunk benne, hogy olyan utat mutat nekünk, ami valóban elvezet a célhoz.

A tanítványok pünkösöd napján nem kérdeztek vissza: egészen biztos? Tuti, hogy ezt akarod tőlünk? Hanem mentek és hirdették őt, mert megbíztak benne. Ma az ember jobban bízik az emberi találmányokban, mint az Istenben. Bábel tornyokat építünk, és közben nem látjuk meg azt, hogy az Isten egészen közöl jön hozzánk. Ott van a mindennapjainkban, ott van a munkánkban, ott van a hálósobánkban, ott van az életünkben. Egészen közel jön, belénk költözik és vezet, ha hagyjuk, ha bízunk benne, ha szeretjük őt, és megtartjuk parancsolatát. De mi is ez a parancsolat? *Az az én parancsolatom, hogy úgy szeressétek egymást, ahogyan én szerettelek titeket.* ¹³*Nincs senkiben nagyobb szeretet annál, mint ha valaki életét adja barátaiért.*

Ma a különböző gondolatok, ideológiák, hitek arról beszélnek, hogy valósítsd meg önmagad, és akkor majd tudsz segíteni másoknak. Tedd fel előbb te a maszkot, hogy másnak is segíthess föltenni. A Jézusi logika más, és azért más, mert túllát ezen a földi léten, életen, egy olyan világba, amely tágabb, mint az univerzum. A mennyek országának kapuja tárva nyitva áll. Bárki beléphet, aki rátalál az oda vezető útra, de oda nem pünkösödi rakétával jutunk, hanem a pünkösödi lélekkel, amelyért nem kell 27000 km/h sebességgel kiszökni a világűrbe, mert egészen közel jön, sőt belénk költözik, ha megnyitjuk a szívünket az Isten végtelen szeretete előtt.